Jezus zaprasza przyjaciół

Jezus Chrystus — życie i nauka • Mk 1:16–20

Myśl przewodnia

Jezus zaprosił ludzi, aby Go słuchali i uczyli się dobroci.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Nad jeziorem ludzie łowili ryby. Wśród nich byli Szymon i Andrzej. Pracowali przy swoich sieciach.

Pewnego dnia przechodził tam Jezus. Zaprosił rybaków, aby poszli za Nim i byli Jego uczniami.

Wkrótce podobne zaproszenie usłyszeli Jakub i Jan. W opowieści Marka uczniowie odpowiedzieli i zaczęli chodzić z Jezusem.

Jezus zaprosił kilku rybaków, by zostali Jego uczniami. Słuchali Go i uczyli się, jak pomagać ludziom. My również możemy uczyć się dobra krok po kroku. Kiedy ktoś nas zaprasza do działania, wolno nam zapytać, co mamy robić, i poprosić o pomoc.

Uczeń słucha, pyta i uczy się nowych rzeczy. My możemy uczyć się życzliwości, mówić prawdę i pomagać, gdy ktoś tego potrzebuje.

Cele lekcji

• Rozpoznaje rybaków wezwanych przez Jezusa.

• Wskazuje prosty dobry gest ucznia Jezusa.

• Rozumie, że może zadawać pytania i uczyć się stopniowo.

• Potrafi odpowiedzieć: Czy można zapytać dorosłego, zanim przyłączy się do wspólnej zabawy?

Przebieg zajęć

Powitanie i pokaz — 3 min

Pokaż kawałek papierowej sieci: „Do czego służy rybakowi sieć?”.

Biblijna opowieść — 5 min

Lektura Mk 1:16–20. Po poznaniu osoby Jezusa obserwujemy, jak zapraszał ludzi do nauki i współpracy. Ewangelia Marka pokazuje pierwszych rybaków; Dzieje Apostolskie opisują późniejsze świadome odpowiedzi na głoszoną Ewangelię.

Rozpoznajemy i nazywamy — 5 min

Wymień czterech rybaków spokojnie, powtarzając ich imiona.

Zabawa oraz karta — 6 min

Zróbcie papierową łódkę i włóżcie do niej ryby z tektury. Dodatkowa wskazówka dla prowadzącego: Wybierz obrazek, na którym ktoś zaprasza drugą osobę życzliwie.

Spokojne zakończenie — 3 min

Powiedz, że dziecko może uczyć się od Jezusa dobrych zachowań małymi krokami.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Czym zajmowali się pierwsi uczniowie?

Łowieniem ryb.

Kto ich zaprosił?

Jezus.

Czego uczy się uczeń?

Słuchać, pytać i pomagać.

Czy można zapytać dorosłego, zanim przyłączy się do wspólnej zabawy?

Tak. Pytania pomagają wiedzieć, co nas czeka.

Pomoce dydaktyczne

• papierowa łódka

• papierowa siatka

• kredki

Wskazówki biblijne i wychowawcze

• Powołanie uczniów w Mk 1 i wezwanie do chrztu w Dz 2 są różnymi wydarzeniami. Nie narzucaj dzieciom decyzji o chrzcie. Dla najstarszych omawiaj relację Dz 2:38 i Mt 28:19 bez przedstawiania formulek jako magicznych słów.

• Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.

• Decyzja o chrzcie wymaga osobistego przekonania i nie podlega presji grupy.

• Mk 1:16–20 mówi o powołaniu Szymona i Andrzeja, następnie Jakuba i Jana. Byli rybakami. Autor pokazuje ich odpowiedź na wezwanie Jezusa, nie opisuje zaś każdej rozmowy poprzedzającej decyzję.

• W Łk 5:1–11 opowiadanie powołania zawiera dodatkowe wydarzenia i szczegóły; przy porównywaniu Ewangelii rozpoznawaj elementy wspólne i odrębne.

• Dz 2:37–41 odnosi się do reakcji słuchaczy kazania Piotra po zmartwychwstaniu Jezusa. Zawiera wezwanie do opamiętania oraz chrztu, jednak nie przedstawia powołania pierwszych rybaków.

• Decyzje o chrzcie i wyznaniu wiary nie mogą być wymuszane przez nauczyciela, presję grupy ani mechaniczne zaliczenie kursu. Wiek, zrozumienie i samodzielność wymagają roztropności.

• J 13:34–35 wiąże uczniostwo z wzajemną miłością; naśladowanie Jezusa ma konkretny wymiar w relacjach, prawdomówności i trosce o innych.

• Nie przedstawiaj pójścia za Jezusem jako zachęty do oddalania się od opiekunów.

• Nie namawiaj dzieci do ukrywania decyzji religijnych przed rodzicami. Unikaj presji na chrzest, deklaracje, publiczne świadectwa lub porzucanie szkoły i rodziny. Szanuj dojrzałość i granice dziecka.

• Mk 1:16–20 opisuje powołanie pierwszych uczniów. Temat chrztu i odpowiedzialnej decyzji wymaga ponadto Dz 2:37–41 lub Dz 8:26–39.

• RED. II: Powołanie uczniów w Mk 1 i wezwanie do chrztu w Dz 2 są różnymi wydarzeniami. Nie narzucaj dzieciom decyzji o chrzcie. Dla najstarszych omawiaj relację Dz 2:38 i Mt 28:19 bez przedstawiania formulek jako

magicznych słów.

• Teksty do porównania: Mk 1:16–20; Dz 2:37–41; Mt 28:18–20

Kontynuacja w domu

Pokażcie, jak mówić „Chętnie dołączę” lub „Wolę dziś popatrzeć”.